

Holland 25 Ney 1856.

Kerkdijk 28 Sept 1856.-

Chicago Aug 1857

Madison Oct 12 57

Potlak 25 Oct 1857.

Matth: IX: 12⁶ Die geroude Lyf hebben den Medi-
cijneester niet van noden, maar die ziek Lyf. -

De intrede bij een Mattheus de tollenaar ergert den
Hartbeeuw: Jezus rechtvaardigt zich voor te wijzen op
zijn weeping als medicijnmeester opaardt, die gelijk hadden
gevde geneesmeester bereidwilligd zich verroyt tot de kruis-
beet. ~~Maar welk beleidvaardighed had het mede teken.~~ ^{en daerom niet} ~~teken~~
Jezus ~~haar~~ ^{de} Hartbeet en Zenuing, waarmede Hy vante syde
blotlegd ^{de} ~~haar~~ ^{de} engerijnde aanmatiging van alle cast des
volks te Lyf, daar lijk aande behoeftighet wilde ontdek-
ken. - Hier vinden wij dus den toestand der genen tot
welke Jezus getoonden wort. En het karakter waerin
Jezus gekomen is. -

a De mensch is ziek, en toch er is een geslachte dat
geen geneesmeester behoeft.

1 De ziekte des menschen. II de algemeene en keentenis
er van. III Entschalleen de werking des Lyngreeden
er van te willen horen.

De Smit der melautheid ruste niet op den mensch ten haars
in groot beeld stand, noch lebde op tygwater noch stelde het
hart: Waerheiden to stand, liep in hett leinheideinde wi
mee in den beeken kenue. Hie hem heiligeheid of laerde Lyngz
rader. Hij was groeiende en bloeiende tot eerlijghets ar liget
zaelheid en geen rustvinding omtiede hem. Doch ~~hij~~ stand
daer, kwam onder den vloek en wod anderwoerden een innertwug
bedief. Hij was schuldig en bedorven: Lyf verstand verdurste
Lyf wil geneegten Kunde, tygwater verhaer, Lyf eensooc
ningen zelfslachtingen aardteh. In de zedelijke mensch zetteelt
den de Kruikheid: Toevalte ergel also dat de ziele mee het
edelst del ~~is~~ den heilighaam. Blindheid dooffend en stonken
naer de ziele. - De Kruis mocht het heilighaam scheffen de Kruis
van toorn rijd en waak schotter vervest beide sel en lygheden
water niet is niet een in verde felicitatiewelling den die de Kruis haer.
teering mocht doen vinkigen geugheien heblicht is niet minder alle

bon van genot en leuen opgetroygen: de steen myge knullen, doch
niet te vergethen by een steenherart: kreijghheit is belemmering
meers de tegte genug dat liek te misser is wort me; alle krankheden
in het lyghaem vresteren niet den dier, maar siedet lieke bliste
zuiden geneling ~~en~~^{wint} klever off haedendood, en dan nog hec vroet de
kwael want konct te zeg: Wat hal het dan t gheval een man
worden, daer de hie alree verwoest, daer de gelant der volgert
de harte vergrijs, thins ten hel, aen thart een verwoest en knug
de arm dichteter, leve een last en terrornt richten Schrik
dicht zijn? -

Doch kan er hilt een ontstemming en krankheid syn welke vergedachte
is, in syn slopende kracht vorder het te weten? Er is een stedelik riddersy
goet in het hart waardoor men een algemeene ontstemming
niet kan wezen: doch de verwoesting leeft in twintien der
beruigende landen, de onnadenkende bingestijke vloeden
lech in een dage lyk bewond genot, en de eigenre regtigheid loeket
meent goet tekenmen bess dijen en de hun alde torde vervob
van anderden te brenen geworsets te hien.

Het behuort tot de kwael dat de oogen syn gedachten lij goet geest over-
tuigen, dat naclankendwint en goet licht storten tot stand: const de goet
ve landen doet lies, bij poying om te teve beter, doet bemeckel dat
alle lyne handlunge brolygyn, dat de praten syn hart bedorven is:
In gevoelde konstige habbelijkhede, affrekken is mocht, doch wie
zel de gedachten begeyen en hiet uiterleye? Wie kan tuuren
het hante van die onmitte ondervande gedachten en de begester
beter gelen? Of lyne geneugenhede hechting op de tegte vro wege,
een onvesel tot stand myge daen op locmen, de oversteig de Kruis
hierned niet ve genoeges: Nogtans dele onbekwaemheid
geft geen verschooring van eigen schuld en lond: het overstege
gen is pijst de brotheit van syn hart. Hij is redeloos.

Het is want hij hooft van een Heiland van en off blod wern waart Hij
vluchten moet, doch hij liet sich belemmeren, en doet vle beden-
kunge afkeerig, die hefde dat mededove in Kribbe en Kruis
openbaer versmeltet hem niet: die goedheid godt maectet het
hem vank myg bangt: Hij klaagt over Konde niet blechts,
meers over blindheid gevalllosheid haertheid en geloef: en
niis hij konck en nadruk. Geestesversturing, liet de
ziel tot wanhoop een eigen beherv, waarder aen de
diepingerweltde eigen geleystighed des cloude stek gegeven
wordt: En er in hem geboren eenne overgave op genade.

11. Jetis de geneugheyt is de barnastighe Samortaeu vro talk
en ver slagene, giestoly is lyne wonder, waer aen Hij hem selve
heft ondert. Ofschom oock vrestreuleggende in syn blod op de
stukke des veldt, Hij sol ene barmherigheid sprekt het stely en
my, ty behediging wordt niet deest! - Hij geeft onthaeling uit den
dordt, Hij geeft bekeering ter leven, Hij verlost van torde en dat alles

door het geloof. - Taverloping van Tondt, bewijding van
dat Tondt veroordeeld geweest is het wat de vlele behoeft: dat te
erlangen naecht alles wel: Wat een dure tijd is Tondts levensdage,
verraad het dit niet te zoeke! doch los vele zoeke voldoening
rust en berediging is iets anders: laet u waer schuwt ons, dat
dit alleen is ure Knael Schild en Smet: Wistend en geheiligd
moet gij worden: Godt gunst en Godt bale behoeft gij.

Tevbont van Godt lieftde en genade verstaft beide: Parson voor
den Schuldigen heiligmaking over den bedorvenen. Niet een van
de twee enzaet geschiktig, niet een van de twee is den Maer
allebei beide Lyndenkbaai. Wij spraak van Schuld en Stoof en
Vervening van Uwheit behoeve: Het is nooit Laekelk te velen
watrig behoeve: wij moeten de beide tallen niet verwaarre,
noch het een voor het ander plaatzen: Wij gien gepaend doch wij
mogen de heiligmaking onzes harten zoeke en daer de regt
berediging en niet de regt berediging door de heiligmaking.
Regt verande Tore betrekking tot Gur: Heiligmaking of
Wijgemaeling van enre Smet enre Tore enre natur: Het eerste
ontkomme wij au Jezus bloed. Het tweede wort uitgevoert door
godt geest in ons. Wielergeborte is de geborte van den nieuwte,
mensch doort geloof des waerheid godt. Heiligmaking die was-
dom vandaers nieuwte mensch doort geloof des waerheid
op nieuwte dan godt het offerte der Priesters.

Terzijds de geneesmeester en te gelijk het geneesmiddel:
die Zich Selvē doet den H Geest toe **peest**: de manie van toe-
passing geschieft doort geloof: Het hoe dies weken des Stichts van
het salmant doort dies wij niet: Zor men als Schepping, in orgtaas
ten 18h als wij er van ontwaren en begrijpen geschieft het overre-
kenstig ^{west} menschen redelyke naturen; niet gedwongen of door
overdrassing doch de heel vernogens worden gehertigd.
Het nieuelle is Godt uwe, geboren niet uit vlogen Kelyflae
maar uit het ewigbliven uwoord van Gur, de waerheid uwoort
de enmate voorgesteld op bistondere geestelike wryke vesthaem.
en wel de waerheid pleit ^{de genele Schenkt en tyntoor} van geloove waer doort den adde, he Schild,
doordat men s' godtelykhed de gescrethid en de vreind
loumt ziet, en voor zowels men s' in rust, voor zowels
voortmen voldaeen, en t' geweten beredigd, met godt
en zoeke, om leide men zyn wond heeft, dat Schild en geest
en mensheit wede met godt doort geloef.
Ondt zelvewogenblyk van de heilige enre Knael: Het
is het keerpunt des levens: die veel en geest is het heel
leif, en mate t' geloef icc lewend is enmate is de heilige
King Krachtig: - Jezus is de geneesheer doortoverdigeest

nogtans de mensch bewege lyke en verstaet welkens
en welk tijde reft derleykend en niet wele en bewey:
t geloof voldus de sprong wel. — hiervoor en God heilich
ges zyng den moedels —
de wapre is langs de weg der uitblotig ongelaadt
dien waermer het neent leue liede urosture
bekled mit oorluoc —

- a. In den Kielwozen voor Godswaerheid die toe vernederden
maar voor den vlo legenen zoo uitblotkend is, leeven in een eweet
geboren staat. — Zij leven op aarde, en slechts in de dingen der
aarde en voor de aarde: zij gevoelen zich niet getrokken tot de
hemeliche, ja zy zijn afkeerig. de toorn. God rust op il, gy gaant daer
vloordelt hem: gy zoekt mi kwaal niet te kennen noch het genest
mied: — gy vindt nootelen en jammeren spaet, doch schryft te toe
aan menschen onstandigheden en niet aan ure verdrukken
en noftaus, want gy heilig, gy waart salig? Londer in twede wga:
heid een wedes barde, hart anigend in aan God vertrouwende in twede
waerheid door den H Geest oblyf gy en prooi van zovele krankheden,
blindheit, onreinheit, godvertrouweling, lettsucht, welke hier alve het
leven vna te tent maakte, en wat rae die in vreken de kwaal doen in
eenviugheit? — Die de waerheid verbannen vanthart door
wereld kierenden dood. — die hebres bogen hadden en ontvlude
haten goden en bleeden den hemel. — Die zich verontschuldigen
bij de volkstendes Evangelies vermaade. god reddende hand.
- .. Velen rocken verkeerd de gerechtig: Mary van werelddale
midhelen: niet wort het geloof en ve betering.
onderwijzing voor der volken. — Val, smet & slanden make
geen regtvaerdiging door heiligmaking; maar
heiligmaking door regtvaerdigmaking; daer de
door het geloof: doch Christus niet alleen tot regtvaerdig-
ing maar ook aangenomen tot alle heiligmaking:
in wiens wij den eer en vryheit god en die in ons onre heilige-
making door zyn Geest moet uwtrekken: si moet allen worden. —
- .. Begintelen worden genooten: doch niemand geraakt
boven de beloften ons den armsten en ellendigsten.
niemand worden en toch in hem meer worden. —
te leurstellende andersindigen en toch werkster
gewe.